

Man tænke sig det Tilfælde ved Vakance, at en saadan Valgmenigheds Medlemmer ikke alene have valgt det Menighedsraad, der sidder, men tillige ere med til at vælge det Nævn, som skal træde til, saa kunne de dér øve en Indflydelse, som i Virkeligheden ikke kan have den kirkelige Interesse for dem, som man maatte forudsætte skulde være det afgørende.

Jeg vil for øvrigt henvise til, at det, jeg udtaler her, ikke er noget enestaaende. I det kirkelige Udvalgs Forhandlinger har Dr. Nørregaard i 2den Samling, Sp. 812, udtalt noget lignende som det, jeg her tillader mig at gøre mig til Talsmand for, idet han der har fremhævet det ønskelige i, at Valgmenighederne selv fik deres Menighedsraad. Og jeg siger igen, hvad jeg forrige Gang sagde: De have det vel, men det er frit valgt, og vilde det ikke være rimeligt, at de kom ind under Bestemmelserne i Menighedsraadsloven trods deres frie Stilling? Ja, jeg ser ikke, hvorfor ikke Medlemmerne af Valgmenighederne, hvor der ogsaa er forskellige Opfattelser af mange Spørgsmaal — det kende vi meget godt af Erfaring —, kunde have den samme Interesse af, at Menighedsraadet der blev valgt efter Forholdstalsvalg, som Medlemmerne af de almindelige Menigheder have det for disses Vedkommende. Dr. Nørregaard har altsaa, som sagt, udtalt sig for det ønskelige i, at Valgmenighederne fik deres særegne Menighedsraad, og han føjede til, at naar det skete, burde de selvfølgelig ikke have Valgret ved Valget af de almindelige Menighedsraads Medlemmer. Dette fik ogsaa Tilslutning af Valgmenighedspræst Morten Larsen, der udtaler sig Sp. 820 omtrent paa samme Maade.

Naar jeg har fremhævet dette her, er det ikke, fordi jeg mener at kunne have noget Haab om, at det kan gennemføres, men fordi jeg vil henstille til det ærede Udvalg og til Ministeren at tage denne Sag under nærmere og alvorlig Overvejelse. Jeg kan forsikre, at i mange af de Sogmenigheder, hvor et saadant Forhold er til Stede, er det Sognemedlemmerne overordentlig magtpaaliggende, at der kunde blive en saadan Ordning. Jeg har haft Breve fra saadanne Menigheder, fra Folk, som i kirkelig Henseende egentlig staa og have i mange Aar staaet maaske nærmere til Valgmenighedens Opfattelse og kirkelige Retning end til Sognepræstens, men ikke desto mindre have de bedt om, at der maatte blive gjort, hvad der kunde gøres, for, at det bestaaende Forhold ikke skulde blive ved at bestaa, fordi det i

mange Maader generer Medlemmerne af Sogmenighederne. Derfor har jeg tilladt mig at føre Sagen frem endnu en Gang, og jeg beder ærede Medlemmer tage det under Overvejelse.

Jeg kunde have haft Lyst til at stille Ændringsforslag, men det har ikke været mig muligt, fordi Betænkningen med Ændringsforslagene først blev omdelt i Aftes, og der derfor ikke har været den fornødne Tid til at udarbejde og stille et Forslag. Med disse Ord skal jeg anbefale denne Sag endnu en Gang til Overvejelse af den højtærede Minister og Udvalget.

Ordføreren (Moltesen): I Udvalget har man behandlet Spørgsmaalet i § 27 om det Uddrag, der skal sendes med Hensyn til Præstevalget, og man besluttede ikke at foreslaa nogen Ændring, idet man ønskede, at Ordføreren skulde udtale, at dette Uddrag skulde være fyldigt, hvilken Udtalelse jeg herved fremkommer med.

Paa Flertallets Vegne er jeg bemyndiget til at erklære, at vi slutte os til de af de ærede Medlemmer fra Herning (R. Nielsen) og Ruds-Vedby (Svendsen) udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag. Hvad der ellers kunde være at sige, vil jeg spare til en maaske bedre Lejlighed ved tredie Behandling eller helt undlade at sige for ikke at forhale Tiden.

Borgbjerg: Der er gjort et Par Indvendinger mod det socialdemokratiske Forslag. Den højtærede Kultusminister fandt, at det var en morsom Inkonsekvens, at ved de Opgaver, der ikke vare synderlig meget værd, Kirkens Opvarmning o. s. v., var Menighedsraadet frivilligt, men hvor det gjaldt Præstevalg, lavede vi en almindelig lovmæssig Ordning. Dertil kunde jeg bemærke, som jeg ogsaa har bemærket i Udvalget og antydet ved første Behandling, at saa længe Præsten er en Statsembedsmand, maa man finde sig i, at Valget foregaar paa den Maade. Det maa man ogsaa finde sig i fra Kirkens Side. Den Dag Kirken træder ud, er den selv Herre over Sagen, kan indrette Valgretten, som den vil. Der er ikke andet at sige til den Sag, end at jeg ikke synes, det er en Inkonsekvens. Naar vi ere imod de faste, lovordnede Menighedsraad, i alt Fald søge saa vidt som muligt at undgaa dem, er det, fordi vi ikke ønske at skabe et Skin af en Kirkeforfatning under de nuværende folkekirkelige Forhold, fordi vi ville overlade hele Forfatningsforholdet til Kirken selv, naar den en Gang bliver adskilt fra Staten.